

คนสุดท้ายที่ยังอยู่ตรงนั้น

ในทุกวิกฤต มีช่วงเวลาที่คนส่วนใหญ่จากไป และมีคนเพียงไม่กี่คนที่ยังอยู่
ผมเคยเป็นคนสุดท้ายที่ยังอยู่ตรงนั้นหลายครั้งในชีวิต ไม่ใช่เพราะผมกล้าหาญกว่าคนอื่น
แต่เพราะผมไม่รู้ว่าจะไปที่ไหนได้อีก

การเป็นคนสุดท้ายที่ยังอยู่มีน้ำหนักของมันเอง
มันหมายความว่า คุณต้องแบกรับความรับผิดชอบที่คนอื่นทิ้งไว้
มันหมายความว่า คุณกลายเป็นจุดอ้างอิงสำหรับทุกคนที่เหลืออยู่
แม้ว่าคุณจะไม่ได้ชอบบทบาทนั้นก็ตาม

ผมเรียนรู้ว่าการอยู่ต่อไม่ใช่เรื่องของความกล้าหาญเสมอไป
บางครั้งมันเป็นเรื่องของความรับผิดชอบ บางครั้งมันเป็นเรื่องของความรัก
และบางครั้งมันเป็นเพียงเพราะไม่มีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า

ทุกวันนี้เมื่อผมมองย้อนกลับไปยังช่วงเวลาที่ผมเป็นคนสุดท้ายที่ยังอยู่ ผมไม่รู้สึกละอายใจ
ผมรู้สึกขอบคุณที่ได้เรียนรู้ว่าความแข็งแกร่งที่แท้จริงไม่ได้วัดจากการที่คุณไม่เคยล้ม
แต่วัดจากจำนวนครั้งที่คุณเลือกที่จะอยู่ต่อ